Woensdag 2 September 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 3691

AMIGOE DI CURACAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm. Tel. 1550. Redactie: Tel. 1359.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Grote aanval op Saarbrücken.

Schermutselingen aan het Egyptische front.
Een Japanse aanval op Siberië gevreesd.
Wendell Willkie arriveert in Caïro.
Caïro in de nacht gebombardeerd.

DE RAF VLOOG UIT.

Een sterke afdeling bommenwerpers van de Raf deed een hevige en geconcentreerde aanval op Saarbrücken. Saarbrücken is het knooppunt van het spoorwegsysteem in West Duitsland. Het is tevens de hoofdstad van de streek waaruit Duitsland het meeste steenkool en staal krijgt. In de afgelopen weken werd Saarbrücken driemaal aangevallen.

In de vroege morgen vertrokken het vliegescader van de Verenigde Staten en een afdeling van de Raf over de Oostkust van Engeland op weg naar Frankrijk. De vliegtuigen vlogen buitengewoon laag over het Engelse Kanaal. Later hoorde men machinegeweervuur. De kustwachters konden echter niets zien (Londen, (AP) 2,9).

ENORME MUNITIE-OPSLAGPLAATS IN BELFAST ONTDEKT.

De reusachtige opslagplaats van wapenen, die door de politie van Belfast in de nacht van Zondag in beslag werd genomen, zou door het Ierse Republikeinse leger worden gebruikt in aanvallen op de Noordamerikaanse en Britse strijdkrachten in Noord-Ierland, aldus maakte de politie bekend. Volgens de politie zou een en ander duidelijk blijken uit een speciaal manifest, dat door het Ierse Repuklikeinse leger werd uitgegeven.

Een man, die gedood werd bij het verdedigen van de schuilplaats, zou volgens de mening van gezaghebbende kringen een vooraanstaand lid zijn van het Ierse Republikeinse leger.

Een der eigenaardigheden in de verovering van de munitie-opslagplaats is de grote omvang ervan. Dit deed de vraag oprijzen waar men zulk een grote hoeveelheid springstoffen heeft kunnen verkrijgen. In sommige kringen denkt men, dat de Duitsers, die zich nog steeds vrij in Ierland mogen bewegen, aandeel hebben gehad in het ophopen ervan.

Officieel werd bekend gemaakt, dat de Noordamerikaanse troepen opdracht hebben gekregen zich morgen in Belfast niet op straat te begeven. Deze opdracht werd gegeven, toen de spanning toenam en heeft waarschijnlijk ten doel botsingen te vermijden tussen de Noordamerikaanse strijdkrachten en pro-I.R.A. (Irish Republican Army) elementen (Belfast, (AP) 1 9).

VERKLARING VAN SCHOUT BIJ NACHT D'ARGENLIEU.

Schout bij Nacht d'Argenlieu, de Hoge Commissaris voor de Strijdende Fransen in de Stille Oceaan, bracht een officieel bezoek aan de Federale Regering. In een vraaggesprek verklaarde hij, dat, zodra de Geallieerde strijdkrachten in groten getale in Frankrijk zouden landen, het gehele volk van bezet Frankrijk zal opstaan om hen te helpen. „Een werkelijk tweede front zou waarschijnlijk door Italië of de Balkan moeten komen, hetgeen een beter front dan Noord Europa zou zijn, omdat Duitsland de Westelijke grens zou kunnen houden, zelfs indien de Geallieerden Frankrijk, België en Nederland vrij zouden maken. Het is noodzakelijk, dat de Duitsers uit Noord Afrika worden verdreven als het voorspel van een tweede front. De Commando-aanval op Dieppe was een uitstekende invasie-oefening."

D'Argenlieu was van mening, dat Spanje neutraal zal blijven (Canberra, (AP) 1,9).

HITLER DOET EEN BEROEP OP HET DUITSE VOLK.

Hitler deed een beroep op het Duitse volk om dit jaar „zijn grootste offers" te brengen. Bij de opening van de campagne voor de winterhulp zeide Hitler: „In deze meest ontzaggelijke strijd van alle tijden brengt de Duitse soldaat zware offers onder nauwelijks denkbare ontberingen."

De oproep werd vanuit het Hoofdkwartier gedaan en voor de radio voorgelezen.

Hitler zeide: „Het grootste deel van de Europese volken en ook de volken van het Verre Oosten hebben zich bij de nazies gevoegd in het verbond van trouw, dat zal beletten, dat onze landen de prooi worden van het Bolsjewistische barbarisme of Joodse Angelsaksische kapitalistische uitbuitingen." Hieraan voegde hij toe, dat de poging van de Geallieerden om de Europese volken te doen uithongeren „mislukt zijn en de oorlog zal eindigen met een beslissende overwinning voor de niet-hebbers" (Berlijn, (AP) 1,9).

BIJ HET AFTREDEN VAN TOGO.

Japans Premier Generaal Hideki Tojo nam het Ministerie van Buitenlandse Zaken over en verscherpte zijn toezicht op de Japanse oorlogspolitiek door den diplomaat uit zijn cabinet te laten gaan, die het neutraliteitspact tussen Tokio en Moskou verhandelde.

De radio-uitzendingen uit Japan zeide, dat de Minister van Buitenlandse Zaken, Sjigenori Togo, vroegeren Ambassadeur in Rusland en Duitsland aftrad.

Als Minister van Buitenlandse Zaken heeft Togo herhaaldelijk de vriendschap van Japan met Rusland bevestigd doch het was niet direct duidelijk of zijn aftreden een verandering van Tokio's houding betekende, mogelijk als het voorspel van een aanval op Siberië. De berichten van de laatste tijd uit China en Londen legden de nadruk op Japans bedoeling om Siberië in deze herfst te invaderen. Dit zou waarschijnlijk kunnen geschieden op het hoogtepunt van Hitlers campagne tegen Rusland. Waarnemers wezen erop, dat Japans geheimzinnige terugtrekkingen uit Oost China gedurende de laatste weken te kennen geven, dat zijn leiders nieuwe militaire avonturen elders overwegen (New York, (AP) 1,9).

„PERSOONLIJKE REDENEN."

Het Inlichtingen-bureau van de Japanse Regering maakte bekend, dat het aftreden van den Japansen Minister van Buitenlandse Zaken, Sjigenori Togo, te wijten is aan „persoonlijke redenen." Het ontslag werd den Keizer aangeboden door Premier Tojo (Tokio, (AP) 1,9).

AANDRINGEN OP EEN TWEEDE FRONT.

In een leidend hoofdartikel drong „Pravda" aan op de ogenblikkelijke opening van een tweede front door de Verenigde Landen „nu Hitler zich met al zijn reserves in de slag van Rusland heeft geworpen en de kusten van de Atlantische Oceaan heeft blootgelegd." Het blad zeide: „Het is uiterst belangrijk, dat zijn plannen om succes aan het Oostelijk front te behalen worden gedwarsboomd. Zowel het Sovjet-volk als het volk van Groot Britannië en de Verenigde Staten weten dit en hoe belangrijk het is een grotere activiteit te brengen in de strijd tegen den gemeenschappelijken vijand." (Moskou, (AP) 1,9).

GAAT ROOSEVELT SPANJE HELPEN?

Roosevelt stelde een uitgebreid plan voor, volgens welk de Amerika's Spanje zullen helpen de schade te herstellen, welke door de burgeroorlog is aangericht aan zijn culturele schatten en de na-oorlogse toeristen-reizen naar dat land aan te sporen.

Roosevelt, die het voorstel herhaalde op zijn persconferentie, zeide te hebben gesproken met Nelson Rockefeller, die thans op weg is naar Zuid-Amerika voor een bezoek aan verschillende landen en gaf te kennen, dat Rockefeller het plan daar met de autoriteiten zal bespreken. De President legde uit, dat het program geheel vrijwillig zou zijn en dat gelden zouden komen van bijdragen en schenkingen. Hij zeide, dat het gehele program natuurlijk zou worden uitgevoerd, aannemende, dat Spanje, neutraal zou blijven in de oorlog.

De President legde uit, dat toen Carlton Hayes, de Noordamerikaanse Ambassadeur in Spanje, naar Madrid vertrok, hij den Gezant had gevraagd om vast te stellen hoeveel schade was aangericht aan de Spaanse culturele waarden, zoals boeken, schilderijen en gebouwen. Kort geleden — zo voegde de President daaraan toe — deelde de Ambassadeur hem mede, dat met het oog op de ernst van de burgeroorlog een verbazend kleine hoeveelheid van vernietiging is aangebracht aan kunstschatten.

Hij zeide echter, dat er veel gedaan zou moeten worden aan herstellingen van monumenten en schilderijen en ook herstellingen aan architectonisch beroemde gebouwen. De President zeide, dat het plan om toeristen van de Amerika's aan te trekken zou omvatten: het verbeteren van spoorwegen en andere faciliteiten, die de reizigers nodig zullen hebben (Washington, (AP) 2,9).

DE NIEUWE SLAG IN EGYPTE.

De slag van Egypte opende in de ochtend van Maandag: pantsercolonnes van het Afrika Korps sloegen toen met steun van de uitgelezen lichte infanterie toe vlak ten Noorden van de Qattara-inzinking. De verdedigende Geallieerde strijdmacht is vervuld van een geest van vastberadenheid om Egypte ten koste van alles te behouden. Het is de eerste campagne in de Westelijke woestijn, waarin Noordamerikaanse strijdkrachten zich zowel te land als in de lucht onder de Geallieerden bevinden.

De aanval kwam in de Zuidelijke sector waar hij verwacht was. De Duitse pantser-strijdkrachten werden gedurende haar opdringen energiek aangevallen uit de lucht en door de artillerie.

Rommels 90ste lichte infanterie ten Noorden daarvan werd hevig beschoten door de Britse artillerie, toen men in de mijnenvelden geraakte. Het vuurwerk begon toen overal langs de 50 kilometer lange linie, die in Noordelijke richting naar de zee leidt tot bij El Alamein. Rommel had zijn pantser-strijdkrachten en vele van zijn beste troepen voor de aanval in het Zuiden te voorschijn gehaald.

Gedurende de nacht waren de Duitse pantserstrijdkrachten ongeveer 22 kilometer voortgerukt om in de positie voor de aanval te komen.

De aanval van de as werd voorafgegaan door hevige bombardementen van de Geallieerde kampementen in de woestijn. Hij begon, toen de halve maan tegen middernacht van Zondag boven de horizon verscheen. Artillerievuur dat om 4 uur in de morgen aanving, verleende steun. De Royal Airforce deed gedurende de nacht ook aanvallen en bij het aanbreken van de dag werd een hevige tegenaanval in de lucht ingezet. Noordamerikaanse middelzware bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen namen hieraan deel.

De B25 vliegtuigen, die gebruikt werden om Tokio te bombarderen, gingen in actie tezamen met formaties van Bostons, die door de Zuidafrikanen bestuurd werden. Driemaal werden aanvallen gedaan op de Duitse pantserstrijdkrachten en de brisantbommen, welke geworpen werden, brachten grote verliezen toe. De Britten noemen deze vliegtuigen Mitchells, naar wijlen Generaal Billy Mitchell. (Met de Geallieerde strijdkrachten in de Westelijke woestijn, (AP) 1,9).

DE CHINESE OFFENSIEVEN.

De Chinese strijdkrachten die over Tsjekiang stormen, onderschepten en versloegen Japanse versterkingen. Deze Japanse versterkingstroepen deden een waanzinnige poging om Tsjang Kai Sjeks strijdkrachten tot staan te brengen. Deze laatsten naderen volgens bekendmaking van het Chinese Hoofdcommando de stad Kinhwa, waar zich een van de laatste luchtbases in de kustprovincie bevindt, die nog in handen der Japanners zijn.

De Japanners liepen in een hinderlaag, toen zij zich voortbewogen langs een zijtak van de spoorlijn tussen Kinhwa en Lantsji. Een andere Chinese colonne maakte verder voortgang met een opmars langs de hoofdlijn van Tangki in de richting van Kinhwa.

Een militaire zegsman zeide, dat Tangki, op 25 kilometer ten Westen van Kinhwa, door de Chinezen genomen is. Met de bezetting van deze stad zou Kinhwa thans bedreigd worden door een Chinees nijptang-offensief langs twee spoorlijnen. Een zegsman te Kiangsi zeide, dat de Chinezen dichter naar Nantsjang oprukten, de hoofdbasis van de Japanners in die provincie. Gemeld wordt, dat de Chinese troepen Kiangsjantsjech veroverden, een stad aan de Oostelijke oever van de rivier Kan. Deze stad ligt ten Zuiden van Nantsjang en werd op 29 Augustus genomen na een gevecht waarin de Japanners hevige verliezen leden. (Tsjungking, (AP) 2,9).

Het nieuws van vandaag.

De verwoede strijd om Stalingrad nam in heftigheid toe, nu de Duitsers op de zevende dag van de slag grote pantserstrijdkrachten en reserves in de strijd wierpen. De Russische linie werd enigszins gedeukt ten Zuid Westen van de stad, doch ten Noord Westen van de stad werden de Russen versterkt door hun mariniers en matrozen. Hier brachten zij de opmars in sommige sectoren volkomen tot stand, terwijl zij met succes flankaanvallen deden, die den vijand dwongen zijn troepen hier en daar terug te trekken. Behalve op Curaçao heerst er ook op het slagveld tussen de Don en de Wolga een reusachtige hitte, nog verergerd door de branden, die op de droge steppen voor Stalingrad ontstaan.

Het offensief van de Sovjets aan het Westelijk front maakte bijna geen voortgang meer, aangezien de Duitsers tegenaanvallen deden met reserves, die zij van andere sectoren aanvoerden. Het Russische middagcommuniqué van heden deelt echter mede, dat nog enkele plaatsen genomen werden (blz. 3). Het Noordelijk deel van Rzhev is waarschijnlijk nog in Russische handen, doch het Rode leger heeft klaarblijkelijk de stad nog niet geheel kunnen bezetten.

Ook nabij de kust van de Zwarte Zee wordt verwoed gevochten, aangezien de nazies pogen de Russische havens aan die kust te bezetten. Hiertoe pogen zij door de bergen heen te komen, langs de kust uit Noordelijke richting af te zakken en van zee uit met snelle motor-torpedoboten en kanonneerboten, alsmede met behulp van duikboten van zee uit aan te vallen (blz. 3).

Aan het Egyptische front wordt thans veel heviger gevochten dan enige tijd geleden. Er zijn echter niet veel bizonderheden van de strijd, die hoofdzakelijk nog uit schermutselingen bestaat. Ook de luchtstrijdkrachten zijn bizonder actief en de partijen pogen elkaars concentraties te bestoken. Het schijnt, dat de Duitsers een plan ontwierpen om de Geallieerden in de flank aan te vallen of op te rukken door de Qatarra-inzinking, die niet te passeren scheen. Hiertoe bouwden zij een weg met een hard wegdek. De weg loopt af naar de inzinking. Het is ook mogelijk, dat zij een Britse aanval — hoe dan ook — uit die richting vrezen en daarom daar versterkingen hebben aangelegd. Er zijn namelijk enkele passen door de inzinking, die de Britten eventueel kunnen gebruiken.

AP-man Edward Kennedy seint het een en ander over de strijd in de Westelijke woestijn (blz. 1).

Er zijn verschillende speculaties omtrent het aftreden van den Japansen Minister van Buitenlandse Zaken. Twee mogelijkheden treden op de voorgrond. De ene is, dat het cabinet van Japan meer gemilitariseerd zal worden. De tweede is, dat Japan van plan is zijn politiek ten opzichte van Rusland te veranderen en mogelijk een aanval zal doen op Siberië. Ook de waarnemend Minister van Buitenlandse Zaken, Harohito Nisji, is afgetreden (blz. 1).

In de nacht heeft de Royal Airforce een grote aanval gedaan op Saarbrücken. Er werd grote schade aangericht (blz. 1).

PRAEVENTIEVE CENSUUR WORDT VERVANGEN DOOR DREIGEMENTEN-SYSTEEM.

BEDREIGING MET DEN STRAFRECHTER.

Als de kinderen groot worden krijgen ze meer vrijheid, maar strengere straffen.

10 x erger dan het was, aldus Dr. Kasteel.

REINARD ZALENTEIN MILITAIR CENSOR.

Gisteren heeft de Procureur Generaal, Meester Thys van der Laan, aan de vertegenwoordigers van de plaatselijke pers medegedeeld, dat **„de praeventieve censuur in het gebiedsdeel Curaçao met ingang van 1 September 1942 is afgeschaft".**

Een en ander vond plaats op initiatief van den Procureur Generaal, die hierover den nieuwen Gouverneur reeds kort na zijn aankomst alhier adviseerde in een uitvoerig memorandum (geheim), waar de Gouverneur tenslotte met zijn almachtige hand het „accoord, P.K." op plaatste.

Het is bekend, dat de censuur, zoals die nu enkele jaren in ons gebiedsdeel is toegepast geweest, een aanfluiting was voor elk democratisch denkend mens, zelfs in onze schijn-democratie van Curaçao.

Wij willen op deze blijde dag echter niet al de gruwelen gaan releveren, die bedreven zijn door onze censuurinstelling. Nu de overheid tot andere inzichten is gekomen, willen wij liever spreken over de toekomst en trachten in samenwerking met een niet al te bemoeizieke overheid ons aller belang te behartigen.

Op zichzelf is de mededeling van den Procureur Generaal, zoals in de eerste alinea aangehaald, niet volledig. Want in feite is van de afschaffing van praeventieve censuur geen sprake, doch **zal de toepassing slechts enige wijzigingen ondergaan.** Beschouwde de overheid de persmensen tot nu toe als kleine kinderen, die onder het scherpe toezicht van een Vader der kranten moesten staan, het schijnt dat wij nu iets opgroeien.

Vader zal niets meer imperatief voorschrijven of gebiedend schrappen. Als kinderen groot worden, gaat men het immers met raadgevingen proberen. Als de kinderen groot worden, wordt Vader een ...... Opa. Tot Adviseur. Raadgever en Opa van de Curaçaose kranten is thans benoemd **Meester Eduard Maurits Elias,** oud-censor van Curaçao.

Over deze keuze kunnen wij niet anders dan tevreden zijn. Het is ons bekend, dat de censuur aan den censor zelf een nagel aan zijn doodkist was, en dat hij in die functie meermalen stukken tegen eigen overtuiging in heeft moeten schrappen, omdat hij een werktuig was in de hand desgenen, die over ons heerst en die daarbij misschien wel eens wat al te bemoeiziek was. Wij spreken vandaag gaarne de wens uit, dat de samenwerking tussen Raadgever Elias en de pers goed en aangenaam zij ter bereiking van ons aller doel: de vrijheid, die van Nederland is.

Samenwerking veronderstelt echter **twee** partijen die **elkander** helpen, anders is het knechtschap. En het wil ons voorkomen dat onze overheid soms blijk gaf een Reichstag-gejubel te wensen van ja en amen op al wat zij — als gevolg van te kleine maatschappij — al te bedilziek op aartsvaderlijke wijze meende te moeten en mogen opdringen.

Hoe de censuur thans werkt.

De practische toepassing van de praeventieve censuur in Curaçao zal (met ingang van heden) als volgt worden geregeld:

Alles wat gedrukt wordt **moet** voor het afdrukken van de courant aan Raadgever Elias worden getoond. Adviseert Raadgever Elias iets weg te laten of te wijzigen, dan behoeft een Redactie hieraan geen gevolg te geven, doch **kan** hij niet gevolg geven met den strafrechter in aanraking komen. De Biezondere Rechtbank zal dan uitmaken, of de betrokken Redactie strafbaar is of niet.

De Raadgever behoeft geen advies te geven. In theorie kan hij dus een Redactie erin laten lopen.

Of het gehele adviseer-systeem dus een wassen neus is, zal de practijk moeten leren. In elk geval schijnt men zich nimmer erop te kunnen beroepen, dat een artikel voor het gedrukt werd aan den Raadgever werd getoond, dus de betekenis hiervan is ons niet duidelijk.

Naast den Raadgever bestaat een **militaire praeventieve censuur** die namens den Algemeen Militair Commandant wordt uitgeoefend door Luitenant ter Zee 2e Klasse, Reinard Zalentein. Raadgever Elias stuurt alles, wat met militaire zaken te maken heeft naar Luitenant Zalentijn en deze heeft de bevoegdheid namens den Algemeen Militair Commandant stukken te verbieden uit militair oogpunt.

Wij zeggen den Heer Zalentein ook gaarne onze medewerking toe.

Een „vrije pers"?

Volgens den Procureur Generaal wordt met deze regeling het beginsel van „vrije pers met vrije meningsuiting" gehandhaafd. Inderdaad koesteren wij de beste verwachtingen hiervan, al moeten wij erbij voegen, dat een systeem, waarbij al bij voorbaat de stok achter de deur getoond wordt, nl. met den strafrechter gedreigd wordt, ten eerste argwaan wekt en ten tweede voor een kleine maatschappij als Curaçao waar alles persoonlijk gemaakt wordt en waar alles in burenruzie ontaardt, zeker niet de aangewezen oplossing is, nog afgezien van het feit, of dit systeem te rijmen valt met „vrije pers."

Van instelling van een staatspers schijnt vooralsnog dus geen sprake. Enkelen schijnen dit verwacht te hebben. Het enige wat hieraan soms doet denken is het gebruik van het woord „Perschef" in plaats van „hoofd van de Gouvernementspersdienst." In feite is het immers zo, dat de betrokkene in geen enkel opzicht chef is (of ook maar in zijn voormalige qualiteit van censor: was) van de plaatselijke pers als geheel. Het woord „Perschef" doet denken aan een Duits systeem en zover zijn wij hier nog niet.

Twee Commentaren.

Geven wij op dit systeem de commentaar van den wel zeer tot oordelen bevoegd persoon, nl. dengeen die uiteindelijk over alles te beslissen heeft, in casu den Gouverneur, dan citeren wij Dr. Piet A. Kasteel van een persconferentie op 4 Augustus 1942: **„Mijne Heren, een praeventieve censuur acht Ik in strijd met Mijne beginselen; Ik zal haar dus afschaffen en er een ander systeem voor in de plaats stellen. Nog soes Ik, maar wanneer Ik uitgesoesd zal zijn, dan zal er een systeem komen, waarvan Ik u bij voorbaat verzeker, dat het niet driemaal, doch tienmaal erger voor u zal zijn dan de censuur van thans "**

Voegen wij hierbij hetgeen de Procureur Generaal zeide: **„Ik ben er mij van bewust, dat er een grote wissel zal worden getrokken op de couranten en dat het vermoedelijk niet geheel zeker is,**

of deze wissel zal worden gehonoreerd, maar dat — wanneer tegen de couranten zal moeten worden opgetreden — zij het aan zichzelf te wijten zullen hebben of zij wel dan niet met den strafrechter in aanraking komen."

* * *

De pin op de neus.

Wat ons betreft, de Redactie van „Dagblad Amigoe di Curaçao" die als steeds trachten zal zelfs onder deze omstandigheden mede te werken aan de grote zaak der vrijheid, zal voortgaan, alles, tot nieuwstelegrammen en koppen toe, aan Raadgever Elias te tonen. Zij gevoelt de pin haar op de neus gezet en **zal daarom blindelings alle adviezen van den Raadgever opvolgen.** Alleen in de allerergste gevallen zal zij het publiek even in kennis stellen, dat zij in een bepaald opzicht „geadviseerd" werd, nl. door een ruimte wit af te drukken en daar niet het woord „Censuur" in te plaatsen, doch een woord dat op onze overheid veel beter van pas schijnt, nl. OPA. Mochten er ooit — hetgeen niet te voorzien is — conflicten zijn tussen den militairen censor en onze Redactie, dan zal zij het oude systeem van wit met „Censuur" gebruiken.

De persvrijheid in ons gebiedsdeel is steeds minder groot geweest dan in Europees Nederland, waar een courant niet verboden kon worden. In de Oost en in onze West kon dat op grond van een bepaling, die de fraaie naam van Persbreidel-Ordonnantie draagt, wel. Voor Curaçao geeft Publicatieblad 1933, nummer 56, artikel 3 hiervan de bewoording. Of hiervan vóór de oorlog uitbrak ooit gebruik is gemaakt, is ons niet bekend. Het thans van kracht geworden systeem is in hoofdzaak gebaseerd op het Engelse systeem, zoals dit in „Dagblad Amigoe di Curaçao" van 31 Maart 1942 is beschreven, een nummer van de Amigoe, dat onze Procureur-Generaal steeds onder de hand heeft. Het is natuurlijk niet zeker, of dit systeem ook voor Curaçao het meest aangewezen systeem is. Men weet trouwens, hoe fel de critiek in Engeland op het betrokken systeem is. Zoals uit „Germany at war" door J. C. Harsch blijkt, vertoont het nieuwe systeem ook frappante overeenkomst met het...... Duitse:

„.... the Germans claim that they have no official censorship... Beginning even before the war, there were certain rigid limits set to what could be written. :And these limits were steadily narrowed as the war progressed... Inside those limits the Germans relied on their ability to influence the individual correspondent. Where they could not influence him they restricted his field of operations and penalized him by a score of means for his refusal to adopt what they like to call a „friendly" tone (dit laatste was ook alhier in zwang, terwijl men om zulk een „refusal" prompt als een koppige stijfkop wordt uitgemaakt)... **the threat of penalties hangs over the correspondent every time he sits down to his typewriter**

Wij geven toe, dat het heel moeilijk is tussen alle klippen door te zeilen en een systeem te bedenken, dat iedereen voldoet. Laat ons daarom hulde brengen aan onzen Procureur Generaal voor zijn initiatief en hopen, dat door werkelijke samenwerking, dus van beide kanten, het beste bereikt zal worden.

Vervuld van hoop en beste verwachtingen hebben wij dan ook nog maar geen zg. zit-redacteur aangesteld, d.w.z. een stropop, die zich verantwoordelijk stelt van alle stukken (in feite schrijft hij nooit iets) en die bij veroordeling de straf gaat uitzitten. In enkele landen is dit baantje lucratiever dan dat van schrijvend redacteur.

De Redactie spreekt hier evenwel de hoop uit, dat de samenwerking tussen haar en Raadgever Elias en Censor Zalentijn prettig zal zijn en van haar zijde zal het daarooij niet aan samenwerking ontbreken.

Aruba.

VIERING KONINGINNE VERJAARDAG.

De dag werd ingezet met een grote militaire marche door Oranjestad door alle aanwezige troepen, gevolgd door tanks enz. De dag werd verder zeer geanimeerd doorgebracht door op en neer gaande mensen zingende, trucks met muziek enz. Om 16 uur 's middags begaf geheel Aruba zich naar het vliegveld om Z.E. Gouverneur Doctor Piet A. Kasteel af te halen. Toen het vliegtuig arriveerde, begaf zich de commissie van ontvangst, alsmede de drie Arubaanse Statenleden, de Landraden, Militaire autoriteiten, w.o. colonel Liebst, hoogstgeplaatste ambtenaren van de Lago en Eagle, de Directeur van de Aruba Bank, Pastoor Theodorus Bartel O.P., ds. Gerard E. Alers en Priester Ambrose Sullivan, naar het vliegtuig om den Landvoogd te ontmoeten.

Bij het binnentreden van het station werd de Gouverneur met gejuich verwelkomd, waarna het gezelschap zich stadswaarts begaf, gevolgd door een enorme stoet van auto's. Aan de Waterkant wachtten zeer vele vissersbootjes met de driekleur in top, die eveneens over zee de tocht van Z. E. volgden, allemaal onder zeilen, hetgeen een zeer mooie indruk teweeg bracht.

Alles gaf zeer zeker een feestelijk aanzien aan de komst van den Gouverneur. Dit werd georganiseerd door het Statenlid Jan H. A. Eman. De Gouverneur en gezelschap begaven zich boven op het balcon van het douanegebouw, dat voor deze gelegenheid met smaak versierd was, om de aubade van de schoolkinderen in ontvangst te nemen. De harmonie San Miguel onder leiding van Frère Henricus maakte zich weer verdienstelijk in de begeleidde de zang der kinderen, die enige nationale liederen zongen.

De Gouverneur sprak hierna de kinderen toe, die na afloop met een daverend applaus werd begroet. Toen volgde als finale: Wilhelmus, het Amerikaanse en Engelse volkslied.

Om ongeveer 17.15 uur was het Openbaar Gehoor, waarbij zeer velen tegenwoordig waren. Landraad Doctor Adriaan F. Dussenbroek en Statenlid Jan H. A. Eman spraken den Landvoogd toe, waarop de Gouverneur in het Nederlands en in het Engels antwoordde.

Onder grote belangstelling vertrok Zijne Excellentie weer naar Curaçao, uitgeleide gedaan door de ontvangstcommissie. Des avonds om 20 uur had in het Rialto-theater een lezing plaats door Meester Eduard M. Elias, gevolgd door een concert bestaande uit dezelfde mensen, die in de Aruba Country Club gespeeld hebben. Deze bijeenkomst duurde tot middernacht en werd door een talrijk publiek bijgewoond.

Zo is de Koninginnedag in een passende stemming gevierd.

OPENING „ARUBA COUNTRY CLUB".

Zondag 30 Augustus om 10 uur nam de plechtige opening van de Aruba Country Club een aanvang, waarbij tegenwoordig waren Gezaghebber Isaac Wagemaker, de Heer Krips, luitenant ter Zee 1e klasse bij de Koninklijke Marine, Kapitein Gerardus H. van der Spek en andere officieren; het corps diplomatique; Rechter Henri A. J. Gijsen en zeer veel genodigden en vanzelfsprekend alle leden der club.

Het clubgebouw is zeer mooi en ligt schilderachtig temidden der cocosplanten, met een prachtig uitzicht naar zee en de omgeving. Vooreerst komt men in de ruime frisse zaal, waarin de cantine is aangebracht en waaromheen een veranda is aangebracht. In één woord: het geheel maakt een aangename en een zeer gezellige indruk: het gebouw is mooi afgewerkt en de eer komt toe aan den Heer Petrona, die de ontwerper en aannemer is van deze prachtige club.

Bij de ingang van dit gebouw wapperden de Nationale driekleur, en vele andere Geallieerde vlaggen, alsmede de clubvlag.

In de zaal prijkte bovenaan het portret van H.M. Koningin Wilhelmina. Als ceremoniemeester trad op de Heer Max Tak, die tevens iets vertelde van zijn ondervindingen gedurende de invasie op 10 Mei en nadien. Max Tak nam het woord als ceremoniemeester en dankte het Bestuur van de A.C.C. voor de eer hem bewezen als ceremoniemeester op te treden, hetgeen hij met genoegen aanneemt. De spreker stelde zich aan het gezelschap voor en besloot zijn onzichtbare uniform als ceremoniemeester aan te trekken en weidde zich verder uit over de A.C.C. en zeide, dat dit niet de officiële inleiding is, doch dat zulks zal plaats hebben door den Vice-President van de A.C.C.

Vervolgens nam de Heer Haim Gottfried in zijn qualiteit van Vice-President het woord om Gezaghebber Isaac Wagemaker en de andere aanwezigen te bedanken voor hun opkomst. De spreker zette het tweeledig doel van deze club uit, nl. een Joodse vereniging in het leven te roepen en ten tweede om de vooruitgang van Aruba nog meer te bevorderen. De spreker verzocht vervolgens den Gezaghebber het woord te willen voeren.

De Gezaghebber zeide, dat hij niet gedacht had, dat zijn naam op het program zou staan als spreker, doch dat hij gaarne verklaarde, dat het hem een groot genoegen is bij deze plechtigheid tegenwoordig te zijn. De spreker constateerde, dat de leden dezer club hoofdzakelijk uit vreemdelingen bestonden, dus niet Nederlanders. Voorts zeide hij, dat deze mensen zich niet alleen lieten kennen op commercieel gebied, doch ook op ontspanningsterrein, op hetwelk Aruba de laatste tijd zich, nogal dikwijls, vertoonde. Hij feliciteerde het Bestuur en leden der vereniging met dit mooie clubgebouw en releveerde, dat hij als Vertegenwoordiger van Hare Majesteit daar stond en dat Aruba op zijn minst 42 nationaliteiten herbergt, allen met de gedachte bezield van vrijheid, onafhankelijkheid en gastvrijheid. De spreker hoopt, dat wanneer een jaar verstreken zal zijn, men terug zal zien op dit moment en dat alle vlaggen weder in een herrezen wereld zullen wapperen aan de hoofdingang van dit gebouw, blijde dat de wereld verlost is van de huidige tirannie.

Na deze mooie redevoering nam de Heer Max Tak het woord. De heer Tak zeide, dat de Aruba Country Club bestaat uit Joden en dat hij zelf Jood is en dat alhoewel de Club op enkele uitzonderingen na bestaat uit niet-Nederlandse Joden, de leden zich trots gevoelen door zich te scharen met eenzelfde doel voor ogen, door goed te doen en de culturele belangen van de A.C.C. te behartigen. Tevens bracht de spreker naar voren, dat Rabbijn Cardozo op Curaçao hem opgedragen heeft het Bestuur van de A.C.C. geluk te wensen met het openen van dit nieuw clubgebouw. De spreker zei een wens te willen uiten, nl. dat men over een jaar zal kunnen zeggen, dat een jaar geleden de deur van de club open ging, toen Nederland nog niet herrezen was en dat men thans de deur open kon maken onder een vrije hemel.

De volgende spreker was de Heer Posner, die in het Engels voor diegenen, die geen Nederlands verstaan het doel van de A.C.C. uiteenzette met referte naar hetgeen de Gezaghebber en de Heer Gottfried zeiden.

De ceremoniemeester, de Heer Max Tak, kondigde de officiële opening aan van de Aruba Country Club en zeide, dat de President van de A.C.C. met name de Heer **Bennie Wierzbicki** dit officiële gedeelte zal inluiden met een heildronk op H.M. Koningin Wilhelmina. Hierop kondigde de ceremoniemeester aan, dat de C.C.C. (d.i. Country Club Cocktail) gepresenteerd zal worden, waarna de kelners met de presenteerbladen rondgingen, welk feit de opening van de Club vaststelde, doordat ieder staande op verzoek van den Heer Wierzbicki deze heildronk nam. Hierop volgden het „Wilhelmus", de „Star Spangled Banner" en „God save the King".

Na dit offficiële gedeelte volgde een danspartij, die opgeluisterd werd door een harmonieband. Zeer velen maakten gebruik om kennis te maken met de zeer gesorteerde cantine, terwijl vele anderen de gelegenheid te baat namen om het gebouw in ogenschouw te nemen. Om 15.30 uur werd een orkest georganiseerd. De medewerkers waren: violist de Heer Max Tak; Mevrouw Freda Bronkhuizen, zang; Mevrouw Eva Harmsen-Kuiler, cello; en de Heer Teun Don, piano. De verschillende nummers ten beste gegeven, zoals Romance in F en Menuet in G van Beethoven voor viool en piano werden meesterlijk gespeeld; evenals Trio No. 1 van Haydn viool, piano en cello, werden eveneens zeer goed gespeeld en speciaal Mevrouw Harmsen was bijzonder goed op de cello. Ook Mevrouw Bronkhuizen verraste de aanwezigen met haar schone stem in de zang: Elegie van Massenet en Plaisir d'amour, door Martini.

Het Wiegelied van Schubert (bewerking Mischa Elman) voor viool en piano liet werkelijk uitkomen, dat men met twee goede artisten te doen had en meer in het bijzonder het slotstuk Gibsy Airs door Pablo de Sarasate voor viool en piano schitterend voorgedragen, waarna de artisten Max Tak en Teun Don een langdurig handgeklap oogstten.

Na afloop van deze fijne muzikale gebeurtenis ging men weer over tot het dansen met muziek, die verzorgd werd door de „United Swingsters". De danslustigen bleven de schone kunst beoefenen tot 1 uur middernacht, waarna iedereen zeer voldaan huiswaarts keerde. Het was inderdaad een welgeslaagde dag en van deze plaats af wensen wij het Bestuur van de Aruba Country Club geluk en voorspoed met dit prachtig clubgebouw.

Het Bestuur van de Aruba Country Club bestaat uit de volgende Heren: B. Wierzbicki, president; Haim Gottfried, vice-president; A. Riba, penningmeester; B. Hepner; commissaris; A. Pinkus en J. Walfenzao, secretarissen.

PERSCONFERENTIE.

Op Koninginnedag werden de Arubaanse persmensen uitgenodigd door Meester Eduard M. Elias voor een conferentie. Tegenwoordig waren er de vertegenwoordigers van de „Aruba Post", „La Esfera", „Beurs- & Nieuwsberichten" en „Dagblad Amigoe di Curaçao", alsmede de Heer L.C.M. Kerstens secretaris van den Gezaghebber, de Heer Adriaan Bouwman, censor op Aruba en de Heer Krips luitenant ter Zee 1ste klassé als militaire censor.

De leiding berustte bij den sympathieken Heer Elias, die begon met het prettig nieuws mede te delen, dat de perscensuur opgeheven is met ingang van 1 September. Deze mededeling lokte verschillende onderwerpen uit, welke besproken werden en die door Mr. Elias werden beantwoord. Het besprokene gold natuurlijk meer den Arubaansen bladen.

De Heer S. Vyeira van het Arubaanse dagblad „Aruba Post" beloofde den Heer Elias om de door de Gouvernementspersdienst verzonden nieuwstelegrammen, die de „Aruba Post" zullen worden gestuurd, ook aan de andere weekbladen te zullen overmaken. Verder beloofde Mr. Elias om meer geregeld een bezoek af te leggen op Aruba, om zodoende meer voeling te hebben met de Arubaanse pers, hetgeen eenieder der aanwezigen ter zeerste toejuichte.

AUTO-ONGELUKKEN.

Zaterdag jl. werd een schutter zwaar gewond half op de hoofdweg van Oranjestad naar San Nicolas gevonden, die vermoedelijk door een passerende auto werd aangereden. Het slachtoffer werd nog levend aangetroffen, alhoewel bewusteloos. Hij overleed kort daarna. De ongelukkige werd dicht bij het Sabaneta Kampement gevonden.

Hij was niet meer in staat de nodige inlichtingen te verschaffen. Dokter De la Fuente uit Sabaneta was spoedig ter plaatse, doch niets mocht meer baten. Hij stierf kort daarop. Hij ruste in vrede!

Op Koninginnedag had er een hevige aanrijding plaats in Oranjestad dicht bij de firma Nieco, waarbij drie auto's tegen elkaar botsten. Het schijnt, dat de bestuurder, die deze botsing veroorzaakte, onder de invloed was van sterke drank. Van een der auto's, die aangereden werd, waren twee personen minder zwaar gewond. Deze beide personen werden naar het hospitaal vervoerd en de eerste hulp werd verleend door leden van het Rode Kruis, waarna de doktoren De la Fuente uit Sabaneta en Robles uit Oranjestad in het hospitaal kwamen. De politie heeft de zaak in onderzoek.

POLITIEBERICHTEN VAN 17 TOT 24 AUGUSTUS.

Oranjestad.

In bovengenoemd tijdvak werden 15 bewoners van percelen gewaarschuwd terzake het zichtbaar hebben van schijnsel van licht, dat op grotere afstand dan 50 meter zichtbaar was.

Had op de kleine steiger een vechtpartij plaats tussen den fruitverkoper V. en een adspirant-koper A. over de qualiteit van het fruit. Enige klappen werden uitgedeeld en geïncasseerd, waarbij beiden lichte verwondingen opliepen. Proces-verbaal terzake mishandeling wordt opgemaakt.

Werd door den schutter K. aangifte gedaan van vermissing, vermoedelijk diefstal van een gouden herenring.

Had in hotel „C" een vechtpartij plaats, waarbij de eigenaar P. enige klappen opliep en licht aan het hoofd werd gewond. De politie stelt een onderzoek in.

De 28-jarige timmerman J.D.V. heeft aangifte gedaan van diefstal van een geldsbedrag van zestig gulden, hetwelk uit zijn woning zou zijn ontvreemd.

Door den werkman R.T. is kennis gegeven van verliezing van een half lot van de loterijbond „Fortuna" der trekking van 27 Augustus jl. genummerd 12575, waarvan de delen zijn genummerd van 1 tot 5. Ieder, die hieromtrent enige inlichtingen kan verstrekken, wordt verzocht zulks te willen doen aan het bureau der Recherche te Oranjestad.

Aangifte van vernieling is gedaan door den 29jarigen werkman F. H. contra zijn buurvrouw E.S., die een hem toebehorende vaas opzettelijk zou hebben stuk gemaakt.

De 50-jarige wasvrouw L. T. heeft aangifte gedaan van diefstal van enige schapen, welke dieren uit het erf nabij haar woning blijken weggenomen te zijn.

St. Nicolaas.

Door den beheerder van het R.K. Zeemanshuis te St. Nicolaas werd aangifte gedaan van de vermoedelijke diefstal van een electrische ventilator uit de gelagkamer. In verband hiermede werd aangehouden een matroos, die de ventilator in zijn bezit bleek te hebben en hem mee naar boord wilde nemen. De ventilator is aan den eigenaar teruggeven.

Door de vrouw D.W. werd aangifte gedaan van diefstal van een portemonnaie inhoudende een bedrag van omstreeks 40 gulden en een huissleutel. Als verdacht van deze diefstal aangehouden een matroos van een alhier in de haven liggend tankschip, die tenslotte erkende de diefstal te hebben gepleegd.

De vrouw, wonende te St. Nicolaas, deed aangifte van een mishandeling, gepleegd door een zekeren F.W., die haar op ergerlijke wijze zou hebben geschopt.

Aangifte van mishandeling werd gedaan door een zekeren C. H., die verklaarde mishandeld te zijn door een zekeren L.N. De mishandeling zou bestaan hebben uit enige vuistslagen en schoppen.

Op 23 en 24 Augustus reden op de Hoofdverkeersweg nabij Savoneta respectievelijk H.B. en A.G.P. met hun auto slingerend over de weg. Bij onderzoek bleken beiden in kennelijke staat van dronkenschap te verkeren.

Tegen den manspersoon W.A.C. werd proces-verbaal opgemaakt terzake het optreden als bestuurder van een motorvrachtrijtuig, terwijl zijn rijbewijs bij beschikking van het Plaatselijk Hoofd der Politie was ingetrokken.

Een zestal bewoners van percelen werden gewaarschuwd, daar lichtschijnsel uit hun woningen op een grotere afstand dan 50 meter zichtbaar was.

WERELDNIEUWS

WENDELL WILLKIE IN CAIRO.

Wendell Willkie arriveerde per vliegtuig in Cairo. Hij werd op het vliegveld verwelkomd door den Noordamerikaansen Gezant Kirk Casey, Generaal Maxwell, Lucht-Vicemaarschalk MacLowrie en vertegenwoordigers van de Britse Diensthoofden alsmede door den Braziliaansen Gezant. Willkie droeg een blauw zakencostuum waarvan de rechterzak was afgerukt, waarschijnlijk door een val. Op zijn hoofd had hij de typische zonnehelm van den toerist. Hij reed van het vliegveld weg nadat hij den Braziliaansen Gezant had verteld hoe hij had genoten van zijn kort verblijf te Belem (Para) op de doorreis (Cairo. (AP) 2,9).

EEN NIEUWE JAPANSE AANVAL VERWACHT.

Een bericht uit Melbourne aan de „Daily Mail" zeide, dat men „binnen enkele dagen" een nieuwe Japanse tegenaanval op de Noordamerikanen op de Salomonseilanden verwacht. De Japanse vlootstrijdkrachten concentreren zich volgens het bericht ergens achter Nieuw Guinea. Hieraan werd toegevoegd: „Admiraal Ghormley wacht de waarschijnlijke Japanse aanval af en verwacht, dat hij voor het eerst met de volledige sterkte van de Japanse vloot handgemeen zal worden." (Londen, (AP) 1,9).

DUITSE INGENIEUR OVERLEDEN.

De Duitse bladen, die te Lissabon ontvangen worden, melden de dood van den Ingenieur Eric Will, een Duitsen olie-specialist, acht dagen nadat hij in de Caucasus arriveerde met een „speciale technische opdracht" (Lissabon, (AP) 1,9).

Van de Fronten.

DE STRIJD OM STALINGRAD.

Eddy Gilmore:

De strijd om Stalingrad werd intenser, terwijl de Duitsers poogden reusachtige strijdkrachten te werpen in wat een grote poging scheen te zijn om de defensies van de stad te bestormen. Ten Noord-Westen van de stad hielden de Russen niet alleen hecht stand, doch drongen zij door in de nazie-gelederen en dreven zij hen in sommige sectoren op de vlucht. In andere sectoren omsingelden zij hen.

De Duitsers zijn nog sterk ten Noord-Westen van Stalingrad en de berichten wezen erop, dat zij voortgingen met hun pogingen om naar de Wolga door te breken.

Ten Zuid-Westen van Stalingrad in een gebied dat wordt beschreven als ten Noord-Oosten van Kotelnikovski maakten hevige Duitse aanvallen in een sector enige voortgang. Grote strijdkrachten dwongen de Russen terug te vallen, doch er werd geen grote doorbraak gemeld.

De Duitsers deden heftige pogingen om nieuwe strijdkrachten van manschappen en machines aan te voeren voor het doen van nieuwe aanvallen. De linies van het Russische leger weigerden te breken en in sommige sectoren — vooral ten Noord-Westen van de stad — gingen de Sovjets tot tegenaanvallen over.

Een bericht van „Pravda" zeide, dat de nazies pogen snel ammunitie en olie aan te voeren voor de strijdkrachten, die vechten tussen de Don en de Wolga. Hierbij gebruiken zij transportvoertuigen en lange rijen van vrachtauto's, die door tanks bewaakt worden. Verkenners van het Rode leger namen vijandelijke pogingen waar om vrachtauto's te zenden in de gebieden waar zulke wanhopige gevechten plaatsvonden. De Sovjet-artillerie, die samenwerkte met de luchtmacht, verpletterde deze colonne. Geen enkele vrachtauto bereikte de doelen en gemeld wordt, dat vliegtuigen voorraden ammunitie en gasoline met valschermen omlaag wierpen.

Een bericht uit de richting van Kletskaya zeide, dat de Duitse commandanten troepen aanvoerden van naburige sectoren om de Italianen te helpen, die van de Westelijke oever van de Don waren teruggedreven. Niettegenstaande verse strijdkrachten werd gemeld, dat de fascisten niet in staat, waren de opmars van het Rode leger in dit gebied te stuiten. Deze Russische aanval werd 6 dagen geleden gedaan.

Groepen van verkenners staken de rivier over, ontdekten de Italiaanse posities en vielen de loopgraven en uitgravingen aan waarbij de Italianen in Westelijke richting werden gedreven.

De gevechten zijn critieker om de Zwarte Zee- en Caucasische havens.

Een bericht van „Rode Ster" uit het gebied ten Zuiden van Krasnodar meldde felle gevechten, terwijl de Duitsers pogen de bergen binnen te dringen in de richting van de zee. Het is duidelijk, dat hun doelen in deze richting Novorossisk en Tuapse zijn. De kozakken-cavalerie en de bergguerilla's brengen den indringers harde slagen toe. De vloten van de Zwarte Zee en de Zee van Azov zouden in actie zijn, terwijl de Duitsers poogden van zee uit strijdkrachten aan land te zetten (Moskou, (AP) 1.9).

DE STRIJD IN RUSLAND.

Gedurende de nacht van de eerste op de tweede September vochten de Russische troepen een verwoede strijd met den vijand ten Noorden en ten Zuiden van de stad Stalingrad. Op de andere fronten hadden practisch geen veranderingen plaats. Ten Noordwesten van Stalingrad verdreven de Russische troepen vijandelijke aanvallers. De Duitsers vielen stellingen aan. die verdedigd werden door enige Russische eenheden. Het lukte den Duitsers diep door te dringen in de verdediging, maar de Russen vielen later in de flank aan en dwongen de Duitsers naar hun punt van uitgang terug te keren. De Duitsers verloren 240 officieren en manschappen op het slagveld van Kletskaya. Tijdens een verkenningstocht vernietigden de Russen een gehele Italiaanse infanterie-afdeling.

Ten Zuidwesten van Stalingrad braken de Duitse tanks door de Russische linies heen, doch de Russen boden een verwoede tegenstand. In een andere sector van dit front nestelden de Russen zich vast in nieuwe stellingen en verdreven zij de nieuwe Duitse aanvallen.

In de streek van Krasnodar verdreven de Russische eenheden eveneens verschillende hevige aanvallen. Bij deze aanvallen werden 200 Duitse officieren en manschappen gedood. Hier werd ook veel wapentuig buit gemaakt. In een andere streek moesten de Russen na een waarlijk heldhaftige strijd terugtrekken uit een bewoonde plaats. In de streek van Prokhladnaya houden de Russen de verdediging vol en verdrijven zij steeds de telkens terugkerende Duitse aanvallers.

Op het Westelijke Russische front hebben de Russen de actieve leiding bij de gevechtsoperaties. De Russen namen een aantal bewoonde plaatsen en de Russische artillerie bracht hevige verliezen toe aan den vijand.

Ten Noord Westen en ten Zuid Westen van Stalingrad wierpen de Duitsers nieuwe aantallen tanks in de strijd om de Russische verdedigingslinies te breken, maar de Russen hielden stand. De laatste berichten meldden echter, dat de Russen zich verder terugtrokken in verdedigingslinies ten Zuid Westen van de stad gelegen. De toestand ten Noorden van de stad is zeer ernstig, alhoewel de Russen tot dusver alle aanvallen afsloegen. Deze aanvallen worden gedaan met rijen tanks, terwijl tevoren de weg wordt vrijgemaakt door de duikbommenwerpers.

Een telegram van „Izvestia" deelde mede, dat de Nazies probeerden de Russische batterijen ten Noord Westen van Stalingrad te bestormen. Zij zonden rijen tanks tegen de Russische versterkingen.

Van de Oostzijde van de Don voert de vijand nieuwe strijdkrachten aan. De Russen pogen deze aanvoer te stoppen door den vijand hier voortdurend met vliegtuigen aan te vallen.

Op de oever van de Don in de streek van Kletskaya wordt op een mijlenlang front gevochten tussen de Russen en Italianen.

De Russen veroverden verschillende stellingen op de Italianen. Een zeer grote stelling in het bezit van de Italianen werd door de Russen veroverd, ondanks dat de Duitsers hun wapenmakkers te hulp snelden. De vijand poogde deze stelling later weder te veroveren, maar hierin slaagde hij niet.

In een streek ten Zuiden van Krasnodar, waar de Duitsers en Roemenen trachten door te breken naar de Zwarte Zee, zijn de fascistische strijdkrachten verre in de meerderheid. De druk op de Russische stellingen neemt voortdurend toe. Alles zet de vijand er op om de zee te bereiken. Deze poging schijnt geslaagd te zijn bij Novorossisk en Tuapse. Verder naar het Zuiden woedt de strijd voort in het gebergte om de passen te overmeesteren. In de hoge Caucasus gebruiken de nazies speciale troepen, die in de Alpen geoefend zijn.

Het is duidelijk, dat de Duitse bevelhebbers de Zwarte Zee kusten in de Caucasus op 3 wijzen trachten te veroveren. Ten eerste door de bergen; ten tweede over land langs de Zwarte Zee kust en ten derde van zee uit met boten, die komen van het schiereiland Kertsj.

Het offensief van de Russen aan het Westelijk front beweegt zich langzaam voort naar het Westen. De Duitse weerstand is zeer sterk en de vijand valt voortdurend aan vooral met de luchtmacht. De „Izvestia" meldde, dat bij de verovering van enige dorpen een hand tot hand gevecht met den vijand ontstond.

Een ander telegram van het Westelijke Russische front zegt, dat een groot aantal Duitse vliegtuigen naar het Westelijk front is overgebracht (Moskou, (AP) 2.9).

DE STRIJD OP NIEUW GUINEA.

Spencer Murlin seint van MacArthurs Hoofdkwartier in Australië:

Geallieerde gevechtsvliegtuigen donderden over de oerwouden rond de baai van Milne in het Oostelijk deel van Nieuw Guinea en beschoten op hevige wijze de overblijfselen van de Japanse expeditie.

Een ernstige nachtelijke aanval werd uitgevoerd op de Japanse luchtbases te Lae, 640 kilometer ten Noord-Westen daarvan, en schermutselingen op het land ontwikkelden zich bij het naburige Salamaua. Andere scherpe gevechten worden gerapporteerd te Kokoda aan voet van de hoge Owen Stanley keten — halfweg naar de Geallieerde basis te Port Moresby.

Verkenningsvluchten, die de gehele dag door gehouden werden, ontdekten geen enkel teken, dat Japanse troepen, installaties of opslagplaatsen zich voorbij het dichte oerwoud bevinden.

De piloten zagen 3 beschadigde schuiten en 3 tanks in de modder steken als een stom bewijs van de kloekheid der Australische landstrijdkrachten.

Generaal MacArthurs bommenwerpers wierpen 10 ton van brisantbommen op het vliegveld van Lae en lieten het berookt en gehavend achter.

Noordamerikaanse B-17 en B-26 bommenwerpers voerden de aanval op Lae uit, waarbij branden werden veroorzaakt, die 50 kilometer ver zichtbaar waren. Een aantal vijandelijke vliegtuigen werd op de grond beschadigd. De vijand was verrast omdat geen vliegtuigen opstegen om de aanvallende strijdmacht te onderscheppen en slechts een licht afweervuur werd opgeworpen.

De Aussies te Milne-baai meldden, dat de Japanners grote hoeveelheden materiaal hebben achtergelaten. Op een plaats werden 50 gesneuvelde Japanse manschappen gevonden. De mening werd tot uitdrukking gebracht dat de Japanners, die in de nacht van Zaterdag op oorlogsschepen vluchtten, het ernstig te verduren hebben gehad omdat de vijand zelden lijken laat liggen om godsdienstige redenen en door de waarde van notitieboekjes, papieren en kaarten, die dikwijls gevonden worden. De moeilijke verbindingsmiddelen verborgen de juiste sterkte van de overgebleven vijandelijke eenheden (MacArthurs Hoofdkwartier in Australië, (AP) 1.9).

CURACAO.

GOUVERNEUR VERLEENT AMNESTIE.

De „beperkt vrijgelatenen".

De Gouvernementspersdienst deelt mede:

Zijne Excellentie de Gouverneur van Curaçao heeft beslist om ter gelegenheid van de verjaardag van H.M. de Koningin aan alle thans op Bonaire „beperkt vrijgelatenen" met ingang van 1 September 1942 vergunning te verlenen naar Curaçao of Aruba terug te keren onder de navolgende voorwaarden:

1. Meldingsplicht bij de Politie [tweemaal 's daags — Red.];
2. woningkeuze in overleg met de Politie;
3. beperkte bewegingsvrijheid in dier voege, dat betrokkenen zullen moeten blijven op de eilanden, waar zij gaan wonen en zich van zonsondergang tot zonsopgang binnenshuis moeten bevinden;
4. verrichten van arbeid is toegestaan, mits in dienstbetrekking;
5. journalistiek werk dan wel directe of indirecte relatie met de pers of radio is verboden;
6. bezit van radiotoestel is verboden;
7. betrokkenen dienen zich van alle politiek te onthouden en mogen geen deel uitmaken van Nederlandse verenigingen of corporaties;
8. bij overtreding van de gestelde bepalingen zullen betrokkenen worden geïnterneerd in het interneringskamp op Bonaire.

Aan de vluchtelingen van het ss. „Cabo de Hornos" is op dezelfde voorwaarden de vrijheid gegeven. Aangezien deze personen echter hier niet toegelaten zijn, zullen zij naar elders dienen te vertrekken, zodra zich de mogelijkheid daartoe voordoet. Dit geldt ook voor die „beperkt vrijgelatenen", die behoren tot de zg. Balboagroep en anderen, die hier evenmin toegelaten zijn.

J.P.F.-AVOND IN ROXY.

Een geslaagde Oranje-herdenking werd gisteravond in de Stadsschouwburg (Roxy) gehouden door de Algemeen Surinaamse Vereniging „Justitia Pietas Fides". Als vertegenwoordiger van Zijne Excellentie den Gouverneur woonde Luitenant Emile C. J. M. van de Laarschot de betoging bij. Andere aanwezigen waren de Algemeen Militair Commandant Carel J. Baron van Asbeck, Overste Willem A. van der Beek, Doctor W. J. M. Desertine.

Na het Wilhelmus en het Surinaams volkslied, gezongen door het J.P.F.-mannenkoor onder leiding van Max Tak, betrad Doctor Richard J. Wix, voorzitter der Vereniging, het podium voor het uitspreken van zijn openingswoord. Het toneel was versierd met de Nederlandse vlag, geflankeerd door het Nederlandse en het Surinaamse wapen, terwijl midden op het toneel een groot schilderij van Hare Majesteit de Koningin stond en links van het toneel een schilderij van den Vader des Vaderlands: Willem van Oranje.

Dr. Wix dankte den Vertegenwoordiger van Zijne Excellentie voor diens aanwezigheid omdat hierdoor de belangstelling van den Landvoogd voor de Vereniging bleek en herdacht even de Oranje-avond van een jaar geleden, waarbij de hoop werd uitgesproken, dat de Koningin deze verjaardag weer in Nederland zou kunnen vieren. Dit heeft niet kunnen zijn, zeide Dr. Wix, doch de dag zal komen en wij moeten onze krachten inspannen om mede te werken aan de snelle bevrijding van het Moederland.

Vervolgens nodigde hij den Heer Jan Rustige uit voor het uitspreken van zijn rede en dankte hij de personen, die hun krachten hebben verleend aan het welslagen van deze avond.

De Heer Rustige staat bekend als een uitmuntend spreker en in zijn redevoering van gisteravond heeft hij die reputatie gehandhaafd.

Met de rustige stem, hem eigen, ving hij aan met te wijzen op de Nederlandse eenheid, thans gesymboliseerd door het feit, dat een Europees Nederlander door een Surinaamse Vereniging op Curaçao werd uitgenodigd te spreken.

De redenaar ging verder op deze eenheid in, grotendeels geschraagd door de liefde voor Hare Majesteit de Koningin. Hierbij wees hij op het afscheid van de N.I.R.O.M. op 5 Maart, kort voordat Java onder de heerschappij van de Japanners werd gebracht, met de woorden: „Vaarwel tot betere tijden... Leve de Koningin".

De veelomvattende rede des Heren Rustige, welke tot motto had „Weest sterk...... en onversaagd zij uw hart", gaf zowel een beeld van de bezette delen des Rijks als de houding van de Vrije, Strijdende Nederlanders.

Toch zeide de Heer Rustige bij het opstellen van zijn redevoering te hebben geschroomd, omdat reeds zovele woorden zijn gesproken. Wij hebben giften gegeven voor de goede zaak. Daar waren Sanoc, Sanoa, het Prins Bernhard Fonds, Irene, enz., enz. Wij gaven Spitfires en droegen bij voor een nieuwe Jan van Galen. Maar is dit alles wel voldoende geweest? Hebben wij wel voldoende geestelijke bijstand verleend? Hebben wij wel altijd die moed en dat onwrikbaar vertrouwen in de overwinning getoond waarin onze Vorstin zulk een schitterend voorbeeld geeft?"

„Het is daarom", zo vervolgde de spreker, „dat ik hedenavond voor mijn redevoering dit motto gekozen heb: Weest sterk...... en onversaagd zij uw hart."

Met de bede tot God die ons allen bestiert, eindigde de Heer Rustige zijn redevoering, de woorden van het Wilhelmus citerende:

„Mijn schilt ende betrouwen
Sijt Ghij, o Godt, mijn Heer."

Een langdurig applaus bekroonde de woorden van den spreker, waarna het pauze was.

De rest van de avond werd in beslag genomen door vioolsoli van den Heer Max Tak, enkele liederen van het koor en een mooie declamatie van den Heer Wim van Kanten, opgedragen aan Hare Majesteit de Koningin. Zowel de Heer Tak, die op de piano door Mejuffrouw Hilda Schepp begeleid werd, als de Heer Van Kanten, oogstten grote bijval.

PASTOOR FRANS HENDRIKS OP.

Hedenmorgen droeg Pater Antoninus van der Veen Zeppenfeldt O.P., Vicarius Provincialis der Predikbroeders, een plechtige H. Mis op voor de zielerust van wijlen Pastoor Frans Hendriks O.P. Assistenten bij het H. Offer waren de Pastoors Martinus van der Elsen O.P. en Clemens van der Looy O.P.

Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. Petrus Innocentius Verriet O.P. de Apostolisch Vicarius van Curaçao, woonde met alle Paters van dit eiland de H. Mis bij.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Tokio:** Het aftreden van den waarnemend Minister van Buitenlandse Baken, Harohito Nisji, wordt heden bekend gemaakt een dag nadat zijn chef Sjigenori Togo zijn post neerlegde. Nisiji's opvolger is Teruitsji Tamamoto, Hoofd van het Bureau voor Oost Azië in het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

— **Belfast:** Tommy Williams, de 19-jarige arbeider, die werd veroordeeld voor het doden van een politieman als lid van het Ierse Republikeinse leger, werd heden in Belfast opgehangen, terwijl grote groepen van vrouwen op straat knielden, zongen en op half hysterische wijze gebeden zeiden. Tevens ontstonden de eerste wanordelijkheden toen 2 Noordamerikaanse soldaten zich op straat vertoonden. Zij werden begroet met kwade uitroepen als: „Waarom blijven jullie niet thuis?" Toen de politie poogde de menigte uiteen te jagen, wierpen 300 demonstranten voorwerpen naar haar. De politie deed een charge met gummistokken, waarop de menigte zich snel verspreidde.

De Film een Jeugdgevaar

door

Pater Michael Möhlmann O.P.

XIII.
DE TAAK DES STAATS.

Alle middelen, die wij tot nu toe hebben gewogen, werden te licht bevonden. Zou er dan geen mogelijkheid bestaan, om uit dit wespennest te geraken? Volledigheidshalve, omdat wij dit probleem niet met een open vraag willen besluiten, zullen wij een weg tonen, die wel afdoende is. Een weg, die juist omdat hij afdoende is, radicaal is, en die, omdat hij radicaal is, velen een sceptische glimlach zal afdwingen. Maar wanneer de ouders in gebreke blijven, om het bioscoop-bezoek der kinderen binnen de grenzen van het onschadelijke te houden, dan moet die andere instantie, die dwingende macht op het individu kan oefenen, dan moet de Staat het doen.

In een afzonderlijke nota, toegevoegd aan het Rapport van de Staatscommissie inzake het bioscoop-gevaar, stelde de toenmalige Minister, Mr. De Graaff, het verbod voor, tot het bezoeken van gewone bioscooptheaters voor kinderen onder de 18 jaar.

In Nederland is dit verbod nimmer doorgevoerd, wat natuurlijk niet wegneemt, dat het daar broodnodig was. Doch hier is de urgentie van een dergelijk overheidsingrijpen nog veel en veel groter, omdat het percentage der ouders, waaraan men dit optreden veilig kan overlaten, hier oneindig veel geringer dan in Nederland is.

Er bestond in Nederland wel een verbod tot verkoop van alcohol aan kinderen beneden de 16 jaar. Dit was een alleszins gerechtvaardigde maatregel: alcohol is een ramp voor de physieke en psychische ontwikkeling van het kind. Maar film werkt niet minder funest. En háár invloed is niet alleen schadelijk op physiek en phychisch gebied, gelijk de alcohol, maar ook, en wel onmiddellijk — en dit in tegenstelling met de alcohol — op moreel gebied. Als dus het alcoholgevaar voor bestrijdingsmaatregelen van overheidswege in aanmerking kwam, waarom dan niet de film?

De humaniteit heeft het ver gebracht onder ons. Overal in Nederland kon men borden aantreffen, waarop te lezen stond: „Spaart de vogels; hebt de dieren lief."

Humaniteit is dan ook een schone zaak, alleen moeten wij er meer dan de vogels onze kinderen van laten profiteren.

Maar, zal men vragen, valt zulk een ingrijpen wel onder de taak van de staat? Het is de mentaliteit van het Liberalisme, die ons, ook zonder dat wij het vermoeden, nog beheerst, en die zo weinig mogelijk inmenging van de staat wenst in particuliere aangelegenheden, welke ons deze vraag doet stellen. Nu vind ik het principe: „Laat de staat niet doen wat particulieren kunnen doen", uitstekend. Maar als de particulieren zozeer kort schieten in hun taak, dat daaruit een gevaar voor de geestelijke en zedelijke gezondheid van een volk ontstaat, m.a.w. dat het algemeen welzijn in gevaar komt, dan moet de staat wel ingrijpen.

Om echter de vraag over die competentie volledig te beantwoorden, mogen wij allereerst wijzen op het bevestigend oordeel van Mr. De Graaff, dat hij impliciet uitsprak, toen hij dezelfde maatregel voorstelde.

Maar bovendien: het is de taak des staats het algemeen welzijn te behartigen en dus: Te zorgen, dat er een nieuw telefoonboek komt, dat is de taak des staats, natuurlijk.

Te zorgen, dat zeelieden en bootwerkers 's Zondags naar de kerk kunnen gaan en hun godsdienstplichten vervullen, dat is de taak des staats, natuurlijk.

Te zorgen, dat de kinderen geen schade lijden door sterke drank, dat is de taak des staats, natuurlijk.

Maar te zorgen, dat de kinderen geen schade lijden door de film, is dat de taak des staats? vraagt gij.

Mag dat nog wel een vraag zijn? vraag ik.

Is een goede opvoeding een algemeen belang, een bijdrage aan het algemeen welzijn van een volk, ja of neen?

Hangt die opvoeding inniger samen met het algemeen welzijn, alle telefoonboeken bij elkaar, ja of neen?

Wordt die opvoeding in gevaar gebracht door de film; door de veelvuldigheid, waarmede heden de film door de jeugd bezocht wordt, door de aard van de films, die zij tot heden toe te zien krijgen, ja of neen?

Dan is het antwoord op de vraag, of een zodanig ingrijpen van de staat gerechtvaardigd, ja zelfs gewenst, ja zelfs verplicht is, ook zonder meer duidelijk.

Het is een plicht, die zelf nòg zwaarder is, dan de plicht, om voor een nieuw telefoonboek te zorgen, waar intussen onze gehele gemeenschap op de knieën ons schijnt te smeken. Terloops wijzen wij er op, dat het bovengezegde weer eens met pijnlijke duidelijkheid toont, hoezeer in ons aller opvatting de roeping van de staat vermaterialiseerd is.

Maar dit mag natuurlijk geen beletsel zijn, dat de oplossing van een onzer nijpendste problemen zou verhinderen. De volgende keer zullen wij nog een bezwaar, dat tegen dit voorste geopperd werd, tot een bewijs van zijn noodzakelijkheid omtoveren.

Curaçao.

DE BENDE BIJ DE VEERPONT.

Gouverneur ziet toe.

Over de veerpont over de St. Annabaai is reeds vaker geschreven. Het begint thans te erg te worden. Uur-in uur-uit blijft de brug open staan. Er zal niemand zijn, die niet gaarne enkele uren wacht, wanneer hij tankers met voor de oorlog kostbare lading ziet uittrekken naar het terrein des strijds, of wanneer andere boten binnen de veilige haven schuilen en haar bemanningen niet langer het risico lopen van door vijandelijke onverlaten te worden getorpedeerd. Graag, heel graag zal elk oprecht Nederlander dan wachten. Maar onder de leuze van „totale oorlog", een uitdrukking die de laatste tijd te pas en te onpas alhier gebruikt wordt, blijft de brug thans maar open staan zonder dat er schepen door komen. Misschien hebben de betrokken autoriteiten wel kennisgeving, dat er een schip op komst is, maar als het nog een half uur of uur duurt, kan men net zo goed de brug even dicht draaien, zodat althans de rij van wachtende auto's even gespuid kan worden. Maar de Havendienst, wiens employees prachtige snelle bootjes voor hun eigen gebruik kunnen commanderen, rekent blijkbaar niet de rest van de wereld, zoals trouwens steeds het geval is met instellingen die dictatoriale machten krijgen of nemen.

Nog erger is het met het personenvervoer. Men zou redelijkerwijze veronderstellen, dat alles op alles gegooid wierd om althans de voetgangers zo snel en zo goed mogelijk over te zetten. Ook dàt niet. Soms varen er twee bootjes, soms één. Dit laatste is steeds te weinig, omdat men dan te lang wachten moet. Op de drukkere uren — wanneer men er geen been in ziet om één van de twee bootjes aan de wal te laten liggen — zijn twee ponten zelfs veel te weinig. Jongstleden Zaterdag was de situatie zo ernstig, dat **gedurende enkele uren steeds slechts een gedeelte van de wachtende massa kon worden vervoerd.** Naar schatting moest een aantal blijven wachten, dat groter was dan op één boot vervoerd kon worden. Deze bende was onbeschrijfelijk. Toen de pont aankwam was het telkens een gedrang van persende mensen, pijnlijke tenen, gillende vrouwen. Wonder boven wonder is er niemand in het water gevallen, maar het leek wel een invasie-oefening zo sprongen de mensen over de waterstreep op de boot af om maar zeker te zijn een plaatsje te krijgen.

Wij vroegen enkelen mensen, hoe lang ze al wachtten. **Twee zeiden reeds 3 boten te hebben zien vertrekken, velen wachtten al 2 boten.**

Bij deze wilde bespringing van de ponten is het natuurlijk niet mogelijk de 2 centen te innen (nog een dwaas overblijfsel uit de tijd, toen voor de brug ook betaald moest worden). Teneinde nu zijn kameraad in de gelegenheid te stellen zoveel mogelijk centen op te halen, gaat de bootsman met zijn pont...... rond varen: een cruise in de Annabaai!

Het mankeerde slechts aan het pavoiseren om er een spelevaarderij van te maken. Er voer toen slechts één bootje! Aan de Otrabanda-kant stonden de mensen te popelen om hun zoveelste kans te proberen. Er was één teken van hoop. Terzijde van de wachtenden stond de Gouverneur van Curaçao. Zijn aanwezigheid hield de mensen kalmer dan het aan de overzijde was. Ook zijn er aan de Otrabanda-kant hekjes om nog een tikje orde te scheppen. Maar het is te hopen, dat Zijne Excellentie voldoende gezien heeft van de bende, om maatregelen te treffen. De Havendienst is toch al geen troetelkindje van de bevolking en dingen als Zaterdag gebeurden maken de stemming wrevelig. En wrevel is de beste methode om het moreel van ons volk danig te ondermijnen. Wij geven toe: de janboel van de veerpont is een kleinigheid, maar het is nu eenmaal zo in de wereld, dat het de kleinigheden zijn, waaruit grote dingen voortkomen.

Maandagmorgen had de Havendienst nog een fraaie verrassing om de plechtige stemming van de vroege morgen van Koninginnedag grondig te bederven. Vlak voor de aubade zou beginnen werd de brug opengedraaid. Niet alleen konden de ontelbare belangstellenden niet naar de overzijde, maar ook stonden de honderden kinderen te wachten, werden ongeduldig, hun fleurige pakjes werden vochtig van het trieste wachten, de mensen op het plein van het Fort Amsterdam werden wrevelig, en tenslotte moest men den Gouverneur gaan vragen toch te willen telefoneren de brug asjeblieft een ogenblikje dicht te doen.

De gehele morgen was alles te laat.

HET OVERVRAGEN DOOR TAXI-CHAUFFEURS.

Een stadsrit kost 50 cts., ook 's avonds.

Uit zeer wel-ingelichte bron vernemen wij, dat de enkele taxi-chauffeurs (van H-auto's dus, echter niet van alle) tegenwoordig na zonsondergang plotseling hun tarieven verdubbelen. Dezelfde wel-ingelichte bron deelt ons mede, **dat de taxi-chauffeurs hiertoe niet gerechtigd zijn,** doch zich te houden hebben aan de prijzen zoals die in hun tariefboekje staan gedrukt. Alleen na middernacht gelden andere tarieven, eveneens in het tariefboekje afgedrukt.

Wie dus in de loop van de avond van een H-auto gebruik maakt en voor een stadsrit meer dan 50 cts. moet betalen, doet goed hiervan de volgende morgen terstond aangifte te doen op telefoonnummer 1342 met vermelding van het auto-nummer en de afgelegde rit.

Stadsritten (zonder de brug over te gaan) kosten géén 75 cts. en nog veel minder een gulden. **Het tarief is 50 cts.**

Tevens voegen wij hier nogmaals gaarne aan toe, dat ieder die in een winkel of aan de deur boven de officiële maximumprijzen moet betalen, van deze onvaderlandslievende daad ook aangifte moet doen op telefoonnummer 1842.

De autoriteiten waarschuwen thans niet meer, doch bezorgen terstond een proces-verbaal.

ADORATIEFEEST H. ROZENKRANSKERK.

Donderdag as. begint in de parochie van de H. Rozenkrans het Veertigurengebed. Om 17.30 uur is er Donderdagavond het plechtig openingslof. Vrijdag- en Zaterdagmorgen om 6.30 uur is er Plechtige H. Mis en om 12 uur Algemene Aanbidding. Op Vrijdag en Donderdag des avonds om 17.30 uur is er een Plechtig Lof. Zondag om 9 uur Plechtige Hoogmis en om 17 uur Plechtig Lof met Processie.

INSPECTIE VAN HET ONDERWIJS.

Examens L.O.

Examen voor Onderwijzer(es) 20, 21, 22 en 25 Augustus 1942. Geëxamineerd: 3 candidaten; afgewezen: geen; geslaagd: Camila Corsin, Willemstad; Gerharda Marie Carolina Heidweiller, Willemstad; Efrain Ismael Irausquin, Willemstad.

Examen Engels L.O. 21, 25 en 26 Augustus 1942. Geëxamineerd: 9 candidaten; teruggetrokken: 1 candidaat; afgewezen: 1 candidaat; geslaagd: 7 candidaten, t.w.: Henricus Alphonsus Maria Aben, Willemstad; Esther Abady, Willemstad; David George Albert Findlay, Oranjestad, Aruba; Adelfa Maria Capello, Willemstad; Ina Petronella Theodora Cooppoolse, Willemstad; Leticia Juliana da Costa Gomez, Willemstad; Rosa Elina Herrera, Willemstad.

Examens Spaans L.O. 21, 25 en 26 Augustus 1942. Geëxamineerd: 10 candidaten; teruggetrokken: 4 candidaten; geslaagd: 6 candidaten, t.w. Johannes Marinus van Etten, Willemstad; Florence Andronica Debrot, Willemstad; Maria Antonia Asela Da Costa Gomez, Willemstad; Cicely Inez Roepel, Willemstad; Nilda Maria Jesurun Pinto, Willemstad; Henri Jacques da Silva, Willemstad.

Examen Wiskunde L.O., 20, 21 en 26 Augustus 1942. Geëxamineerd: 4 candidaten; teruggetrokken: 1 candidaat; afgewezen: 1 candidaat; geslaagd: 2 candidaat, t.w. Dirk Colijn, Emmastad; Joris Johannes Kerckhof, Scherpenheuvel.

Examen Handelskennis L.O., 20, 21 en 26 Augustus 1942. Geëxamineerd: 3 candidaten; afgewezen: geen; geslaagd: Rolando Demetrio da Costa Gomez, Willemstad; Maria Antonia Elisabeth Hertogs, Oranjestad, Aruba; Adriaan Lionel Wever, Willemstad.

Examen Handtekenen L.O., 21, 21 en 22 Augustus 1942. Geëxamineerd: 1 candidaat; afgewezen geen; geslaagd: Norberto Martin Meulens, Willemstad

LIEFDELOOS.

Vannacht werd op de parkeerplaats op het Helfrichplein, ter hoogte van de Kerkstraat, een man in liggende houding aangetroffen, die door een auto was aangereden. Deze auto was echter niet meer ter plaatse aanwezig. De man is door de verkeerspolitie naar het St. Elisabethsgasthuis overgebracht en heeft vermoedelijk zijn linker enkel gebroken.

Een ieder, die omtrent deze aanrijding inlichtingen kan verstrekken, wordt beleefd verzocht zich te vervoegen op het Hoofdbureau van Politie, afdeling „Verkeer".

WEEST VOORZICHTIG.

Gisteravond vond op de brug Koningin Emma der Nederlanden een lichte aanrijding plaats tussen een personenauto en een autobus. De personenauto, die van het Brionplein af de brug wilde oprijden, haalde op de oprit van de brug te veel naar links uit, en reed hierdoor tegen het linker voorspatscherm van een uit de tegenovergestelde richting komende autobus aan. De autobus werd licht beschadigd.

Men wordt er nog eens uitdrukkelijk op gewezen, dat bij duisternis de grootst mogelijke voorzichtigheid door bestuurders van voertuigen in acht moet worden genomen, bij het rijden over bovengenoemde brug.

OP DE BRUG.

Zondagavond vond op de brug, Koningin Emma der Nederlanden, een aanrijding plaats tussen twee personenauto's. Een der auto's, die op het voor haar linker weggedeelte reed, botste hierbij tegen een passerende tegenligger aan, tengevolge waarvan beide motorrijtuigen ernstig werden beschadigd, alsmede een inzittende licht aan het gezicht werd gewond. De bestuurder van de auto, die aan de linkerzijde van het wegdek had gereden, verklaarde, dat dit links rijden geschied was, doordat hij op de brug gevoeld had of zijn handrem was aangetrokken. De verkeerspolitie stelt een onderzoek in.

AANRIJDING.

Maandagmorgen had op de Saliña, ter hoogte van de weg naar Caracasbaai, een aanrijding plaats tussen twee personenauto's. Een der motorrijtuigen, die uit de richting van de stad kwam, verleende geen voorrang aan de andere auto, die uit de richting Dominguito kwam, en naar de stad ging, hetgeen een aanrijding tot gevolg had. Beide auto's liepen slechts lichte schade op.

GEWONDE MAN LAG LANGS DE WEG.

Zondagavond jl. werd door personeel van de politiewacht Rio Canario op de berm van de Hoofdverkeersweg om het Schottegat, ter hoogte van De Hoop, een manspersoon gevonden, welke ernstig aan hoofd en aangezicht verwond was. Bedoelde manspersoon is vermoedelijk een slachtoffer van het verkeer geworden. Ter plaatse werd echter geen motorrijtuig aangetroffen, zodat het vermoeden wordt gewekt, dat de bestuurder na het ongeval is weggereden.

Zij, die omtrent de aanrijding of het motorrijtuig, dat bij dit ongeval betrokken is, inlichtingen kunnen verstrekken, worden beleefd verzocht zich te vervoegen op het Hoofdbureau van Politie, Afdeling Verkeer.

VERENIGINGSNIEUWS.

— K.S.C.: Voetbal: Zondag 6 September 15.15 uur D.S.C. — Dutch Guyana; 16.30 uur: Ajax — Jong Bonaire.

Zondag 13 September 15.15 uur: Tropials — De West; 16.30 uur Caribbean — Sitoc.

— **Curaçaose Postzegel Vereniging:** Zondag 6 September as. om 10.00 uur zal er in het Logegebouw „De Vergenoeging" een gewone ledenvergadering plaats hebben.

KAMPIOENSCHAPPEN TENNIS 1942.

Uitslagen: Gemengd dubbel kampioenschap: Gewonnen door N. M. Chumaceiro en Mej. Elsa Lansberg tegen O. Salas en Mevrouw Esmee L. Maduro met 3—6; 6—3; 6—2.

Heren dubbel kampioenschap: Gewonnen door N. E. Powel en Richard Henry van N. M. Chumaceiro en Oscar Salas met 6—1; 6—2; 5—7; 9—7.

EMMASTAD.

WACHTDIENSTEN: Wo., 2 Sept.:

Telegram Afdeling: Hr. Bonzet, tel. 353, L. de Colignylaan 14.

Shipping & Supplies: Hr. De Vlieger, tel. 244, Bernhardlaan 10.

Scheepvaart Afdeling: Hr. v.d. Harst, tel. 701, Emmastad 104.

Dok-afdeling: Hr. Van Hasselt, tel. 468.

SPORT - RUBRIE

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN
Van Maandag 31 Aug. 1942.

Jong Holland 1 — Scherpenheuvel 1 8—1.

Hierdoor heeft Jong Holland voor één jaar beslag gelegd op de Ko Wilhelminabeker.

WEDSTRIJD PROGRAMMA
MUNDO NOBO

Zondag 6 Sept. 1942: A-Klasse	Arsenal 1 — Transvaal 1 (Leers)
Zondag 6 Sept. 1942: Res.A-Klasse	Jong Holland 2 — Atlanta 2 (Rog)
Zondag 13 Sept. 1942: A-Klasse	Jong Holland 1 — Volharding (Elfrink)
Zondag 20 Sept. 1942: A-Klasse	Atlanta 1 — Jong Curaçao 1 (Pengel)
Zondag 20 Sept. 1942: Junior Klasse	Independiente Jr. — Jong Cura (Taytelbaum)
Zondag 27 Sept. 1942: A-Klasse	Jong Holland 1 — Arsenal 1 (Viejou)

SCHERPENHEUVEL.

Zondag 6 Sept. 1942: Res.A-Klasse	Scherpenheuvel 2 — Jong Cur (Ercol)
Zondag 6 Sept. 1942: Junior klasse	Scherpenh. Jr. — Jong Holland (Taytelbaum)
Zondag 13 Sept. 1942: A-Klasse	Scherpenheuvel 1 — Independie (Viejou)
Zondag 20 Sept. 1942: Res.A-Klasse	Scherpenheuvel 2 — Jong Holl (Rog)
Zondag 27 Sept. 1942: A-Klasse	Scherpenheuvel 1 — Volhardi (Jesurun)

De Juniores wedstrijden beginnen om 10 uur
De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16.15 uur precies, de met * aangegeven wedstrijden beginnen om 14.30 uur.

Het BESTU

